

NAUFRAGIUL

LARISA BĂLAN

Obişnuiam să fiu o mare,

Iar tu nisipul:

calm şi cald, de iunie.

Mă linişteai cumva

În fiecare noapte,

Când simţeam furtuni pe ape.

Mi-am adâncit valurile spumoase,

În particulele tale aurite.

Şi am dormit aşa

Ani, minute, poate zile...

Când m-am trezit,

Am simţit Soarele mai cald decât tine.

Iar valul mi-a fost zbuciumat.

Un zâmbet trist din scoici şi alge,

Pe buzele de nea mi s-a format.

Era decembrie, iubite!

Şi apele mi-au îngheţat...